Lietas Nr. C11054215
Lietas arhīva Nr. C-0542-15

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Cēsīs, 2015. gada 1.aprīlī

Cēsu rajona tiesa
tiesnese D.Blūma

rakstveida procesā izskatīja civillietu – apdrošināšanas akciju sabiedrības „Baltijas Apdrošināšanas Nams" maza apmēra prasību pret /pers. A/ par naudas piedziņu un

k o n ,s t a t ē j a

ka 2015. gada 15.janvārī tiesā saņemta apdrošināšanas akciju sabiedrības „Baltijas Apdrošināšanas Nams" (turpmāk – prasītāja) maza apmēra prasība pret /pers. A/ (turpmāk – atbildētājs) par naudas piedziņu.

Prasības pieteikumā norādīts, k a 2011. gada 6.jūlijā starp prasītāju un SIA "TEC DV" noslēgts sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas līgums Nr.NB215372, saskaņā ar kuru prasītāja apdrošinājusi transportlīdzekļa HYUNDAI SANTA FE, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, īpašnieka civiltiesisko atbildību uz laiku no 2011.gada 6.jūlija līdz 2012.gada 5.jūlijam.

Prasītāja 2012.gada 28.maijā saņēmusi apdrošināšanas gadījuma pieteikumu par 2012. gada 14.martā Rīgā, Duntes ielā 19A notikušo ceļu satiksmes negadījumu (turpmāk-CSN), kā rezultātā ticis bojāts SIA "SKAI PLUSS" īpašumā esošais signāla stabs Rīgā, Duntes ielā 19A.

Pamatojoties uz Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma (turpmāk-OCTA likums) 31. panta 2. daļu, kas nosaka, ka zaudējumus atlīdzina tas apdrošinātājs, kurš apdrošinājis zaudējumu nodarījušā transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesisko atbildību, prasītāja 2012. gada 27.jūnijā ir atlīdzinājusi satiksmes negadījumā nodarītos zaudējumus, samaksājot pieteicējam remonta izmaksas pēc SIA "Saava-LV" izmaksu aprēķina.

Prasītāja norādījusi, ka saskaņā ar Valsts policijas protokolu par ceļu satiksmes negadījuma izraisītāju atzīts atbildētājs, kas pēc negadījuma izraisīšanas atstājis notikuma vietu, līdz ar ko pārkāpis arī Latvijas administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk-APK) 149. [16] panta piekto daļu, par ko administratīvi sodīts. Pamatojoties uz OCTA likuma 41.panta pirmās daļas 1.punkta "c" apakšpunktu, prasītāja 2012.gada 3.decembrī nosūtījusi atbildētājam regresa pieteikumu, nosakot, ka līdz 2013.gada 4.janvārim viņam jāatmaksā prasītājai izmaksātā apdrošināšanas atlīdzība 38,43 LVL, kas atbilst 54,68 EUR. Tā kā samaksa netika saņemta, prasītāja pret atbildētāju iesniedza pieteikumu par saistību piespiedu izpildīšanu brīdinājuma kārtībā, bet ar 2014.gada 22.janvāra Cēsu rajona tiesas Zemesgrāmatu nodaļas lēmumu pieteikums tika atstāts bez izskatīšanas, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 406. [6] panta otro daļu, kas nosaka, ja brīdinājuma izsniegšana parādniekam nav iespējama, tiesnesis pieņem lēmumu par pieteikuma atstāšanu bez izskatīšanas.

Līdz prasības pieteikuma sagatavošanai atbildētājs, nav atlīdzinājis zaudējumus prasītājai, tāpēc prasītāja lūdz piedzīt no atbildētāja zaudējumu summu 54,68 EUR un likumiskos procentus par parāda samaksas nokavējumu 5,62 EUR, kā arī tiesas izdevumus. 2015.gada 4.februārī tiesā saņemts prasītāja prasības summas labojums, kur likumisko procentu summa labota uz 6,51 EUR. Lūdz atzīt prasītājas tiesības arī turpmāk - par laiku no sprieduma taisīšanas dienas līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētāja likumiskos procentus no neatmaksātās zaudējumu summas.

Prasība pamatota uz Civillikuma 1753., 1754., 1756., 1765. , 1779.. pantu, Ceļu satiksmes likuma 44. panta pirmo, otro daļu, likuma „Par apdrošināšanas līgumu" 40. panta pirmo daļu, Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 41. panta pirmās daļas 1. punkta „c" apakšpunktu.

Atbildētājam 2015. gada 20.janvārī saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.[21] panta pirmās daļas noteikumiem uz deklarētās dzīvesvietas adresi nosūtīts prasības pieteikuma noraksts kopā ar paskaidrojuma veidlapu, nosakot termiņu paskaidrojuma iesniegšanai līdz 2015. gada 19.februārim. Atbildētājam adresētais sūtījums saņemts atpakaļ sūtīts kā neizsniegts ar uzziņu, ka pēc aicinājuma adresātam saņemt sūtījumu, beidzies tā glabāšanas termiņš pasta iestādē. Neskatoties uz to, ka atbildētājam sūtītie tiesas dokumenti saņemti atpakaļ sūtīti kā neizsniegti, atbilstoši Civilprocesa likuma 56. [1] panta otrajā daļā ietvertajai prezumpcijai, atzīstams, ka par tiesā celto prasību un sprieduma noraksta saņemšanas datumu atbildētājam ir paziņots. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 56. panta nosacījumiem, tiesas dokumentus fiziskajai personai piegādā pēc tās deklarētās dzīvesvietas adreses, bet gadījumos, kad deklarācijā norādīta papildu adrese, pēc papildu adreses, ja vien fiziskā persona tiesai nav norādījusi savu adresi, pēc kuras veicama saziņa ar tiesu. Fiziskajai personai ir pienākums būt sasniedzamai tās deklarētajā dzīvesvietas adresē, deklarācijā norādītajā papildu adresē vai šīs personas norādītajā adresē saziņai ar tiesu. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 56.[1] panta pirmās daļas 3. punkta nosacījumiem, ja tiesas dokumenti piegādāti šā likuma 56. pantā noteiktajā kārtībā, izņemot tā devītajā daļā paredzēto gadījumu, uzskatāms, ka personai ir paziņots par tiesas sēdes vai procesuālās darbības laiku un vietu vai par attiecīgā dokumenta saturu un tiesas dokumenti ir izsniegti, septītajā dienā no nosūtīšanas dienas, ja dokumenti nosūtīti ar pasta sūtījumu.

Tiesa atzīst, ka tā kā atbildētājam prasības pieteikums un paskaidrojuma veidlapa nosūtīta pienācīgā veidā, tad pamatojoties uz Civilprocesa likuma 56.panta 5.daļu, 56.[1]pantu, uzskatāms, ka atbildētājam minētie tiesas dokumenti izsniegti, un, tā kā puses nav lūgušas lietas iztiesāšanu tiesas sēdē, lietas izskatīšana nozīmēta rakstveida procesā, nosūtot pusēm paziņojumu par sprieduma noraksta saņemšanas datumu.

Atbildētājs ne tiesas noteiktajā termiņā, ne laikā līdz sprieduma taisīšanai tiesai paskaidrojumu par prasību nav iesniedzis.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.[21] panta otrās daļas noteikumiem, paskaidrojuma nesniegšana nav šķērslis sprieduma taisīšanai.

MOTĪVU DAĻA

Tiesa, pārbaudot un izvērtējot lietā esošos rakstveida pierādījumus to kopumā, atzīst, ka prasība ir likumīga, pamatota un apmierināma pilnībā šādu apsvērumu dēļ.

Civillikuma 1779. pants nosaka, ka katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis. Arī saskaņā ar

Ceļu satiksmes likuma 44.pantu, šā likuma vai citu ceļu satiksmes drošību reglamentējošu aktu pārkāpuma rezultātā nodarītais zaudējums ir jāatlīdzina.

Mūsdienu tiesību teorijā atzīts, ka zaudējumu atlīdzības pienākums iestājas tad, kad vienlaicīgi pastāv šādi priekšnoteikumi jeb atlīdzības pamati: 1) tiesību aizskārēja neattaisnojama darbība, kas attiecīgos gadījumos ietver arī novērtējumu no vainojamības viedokļa; 2) zaudējumu esamība; 3) cēloniskais sakars starp zaudējumiem un neatļauto darbību (K.Torgāns. Saistību tiesības I daļa. Rīga, 2006., lpp. 209.).

Tiesa atzīst, ka lietā ir konstatējami visi minētie civiltiesiskās atbildības priekšnoteikumi – notikušais ceļu satiksmes negadījums, zaudējumu esamība un cēloniskais sakars starp atbildētāja izraisīto ceļu satiksmes negadījumu un konstatētajiem zaudējumiem.

Ar pierādījumiem lietā – Valsts policijas 2012.gada 29.marta administratīvā pārkāpuma protokolu un lēmumu par administratīvā soda uzlikšanu atbildētājam par ceļu satiksmes negadījumu (lietas 21. lapa), pierādīts, ka atbildētājs, izraisījis ceļu satiksmes negadījumu, uzbraucot signālstabiņam un to sabojājot, pēc kā atstājis notikuma vietu, neziņojot par to noteiktā kārtībā.

Ar lietā esošo obligātās civiltiesiskās apdrošināšanas standartlīgumu (lietas 13. lapa) prasītāja pierādījusi, ka uz CSN brīdi tā bija apdrošinājusi atbildētāja vadītā transportlīdzekļa „HYUNDAI SANTA FE" ar valsts reģistrācijas Nr. /TL numurs/ īpašnieka civiltiesisko atbildību. Tiesa atzīst, ka prasītāja likumīgi atlīdzinājusi trešajai personai zaudējumu summu pēc tās apdrošināšanas atlīdzības pieteikuma, jo saskaņā ar Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 31. panta otrās daļas noteikumiem zaudējumu atlīdzina tas apdrošinātājs, kurš apdrošinājis zaudējumu nodarījušā transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesisko atbildību

Ar lietā esošo OCTA apdrošināšanas atlīdzības pieteikumu, lēmumu par apdrošināšanas atlīdzības izmaksu (lietas 19.lapa), SIA "Saava-LV" rēķinu un tā apmaksas dokumentu - maksājuma uzdevumu (lietas 20. lapa), prasītāja pierādījusi, ka CSN rezultātā prasītājai ir radušies zaudējumi, izmaksājot trešajai personai apdrošināšanas atlīdzību 38,43 LVL, kas atbilst 54,68 EUR par ceļu satiksmes negadījumā atbildētāja bojāto tai piederošo mantu.

Savukārt saskaņā ar likuma „Par apdrošināšanas līgumu" 40. panta pirmās daļas noteikumiem apdrošinātājs, kas ir izmaksājis apdrošināšanas atlīdzību, izmaksātās summas apmērā pārņem apdrošinātā prasības tiesības pret personu, kas ir atbildīga par zaudējumiem, izņemot gadījumus, kad ir nodarīts kaitējums personas dzīvībai, veselībai vai fiziskajam stāvoklim. Prasību par zaudējumu atlīdzināšanu var pieteikt gada laikā no apdrošināšanas atlīdzības izmaksas dienas. Minētās likuma prasības ir ievērotas.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 44. panta piektās daļas noteikumiem civiltiesiskās atbildības apdrošināšanas gadījumā trešajai personai nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas kārtību regulē speciāls likums par civiltiesiskās atbildības obligāto apdrošināšanu. Saskaņā ar šī Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma Saskaņā ar sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 41. panta pirmās daļas 1.punkta c) apakšpunktu prasītājs ir tiesīgs vērsties ar regresa prasību pret atbildētāju, kā ceļu satiksmes negadījumu izraisījušā transportlīdzekļa vadītāju, ja tas pēc ceļu satiksmes negadījuma, nav ievērojis Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likumā noteiktās prasības, kas nosaka vadītāja rīcību pēc ceļu satiksmes negadījuma.

Tiesai nav pamata apšaubīt, ka atbildētājs nav pēc prasītāja nosūtītajām pretenzijām atlīdzinājis tam radītos zaudējumus, jo pēc prasības pieteikuma saņemšanas atbildētājs nav cēlis iebildumus pret prasību ne kopumā, ne kādā tās daļā. Tādēļ prasītājas prasība daļā par zaudējumu 54,68 EUR piedziņu no atbildētāja apmierināma pilnībā.

Tiesa atzīst, ka apmierināma arī prasība daļā par likumisko procentu piedziņu no atbildētāja 6% gadā par parāda samaksas nokavējumu par laikposmu no 2013. gada 5.janvāra līdz 2014. gada 30.decembrim 6,51 EUR apmērā, jo atbildētājs parādu nav samaksājis prasītāja noteiktajā termiņā. Saskaņā ar Civillikuma 1759. panta nosacījumiem: „Procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata, šādos gadījumos: 1) par katru parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs; šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem." Savukārt Civillikuma 1765. pants nosaka: „Likumisko procentu apmērs par naudas parāda samaksas nokavējumu, [..] līguma attiecībās, kurās piedalās patērētājs — seši procenti no viena simta gadā". Prasītāja atbildētājam regresa pieteikumu nosūtījusi 2012.gada 3.decembrī. Tiesa nekonstatē kļūdas likumisko procentu aprēķinā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41. panta pirmās daļas noteikumiem no atbildētāja prasītājas labā piedzenami arī tiesas izdevumi - samaksātā valsts nodeva 71,14 EUR, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu 7,47 EUR, kopā 78,61 EUR

Prasītājai saskaņā ar Civilprocesa likuma 195. panta noteikumiem nosakāmas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt sešus procentus no simta gadā no piedzītās zaudējumu summas, ievērojot CL 1763. panta 1. punkta noteikumus, ka procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] panta noteikumiem atbildētājam nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei – 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 41. panta pirmo daļu, 97., 190.-193. pantu, 195., 204.[1] pantu, 250.[27]pantu tiesa

nosprieda

apmierināt apdrošināšanas akciju sabiedrības „Baltijas Apdrošināšanas Nams" maza apmēra prasību pret /pers. A/ par zaudējumu piedziņu.

Piedzīt no /pers. A/ par labu apdrošināšanas akciju sabiedrībai „Baltijas Apdrošināšanas Nams" zaudējumus 54,68 EUR (piecdesmit četrus eiro 68 centus), likumiskos procentus 6,51 EUR (sešus eiro 51 centu), un tiesas izdevumus 78,61 EUR (septiņdesmit astoņus eiro un 61 centu), kopā 139,80 EUR (simt trīsdesmit deviņus eiro 80 centus), kas /pers. A/ sprieduma labprātīgās izpildes termiņā iemaksājami apdrošināšanas akciju sabiedrības „Baltijas Apdrošināšanas Nams", juridiskā adrese Antonijas iela 23, Rīga, LV-1010, reģistra Nr. LV20003494976, AS "Swedbank" kontā LV48HABA0001408062030, SWIFT:HABALV22.

Noteikt /pers. A/ termiņu labprātīgai sprieduma izpildei – 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Noteikt apdrošināšanas akciju sabiedrībai „Baltijas Apdrošināšanas Nams" tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no /pers. A/ sešus procentus no simta gadā no piedzītās zaudējumu summas 54,68 EUR, ievērojot Civillikuma 1763.panta 1. punkta noteikumus, ka procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu.

Spriedumu var pārsūdzēt Vidzemes apgabaltiesai, 20 dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Cēsu rajona tiesā.

Tiesnese D.Blūma